

Kroppens sug. Hjertets savn

DIKT: KARIN SVEEN FOTO: LILL-ANN CHEPSTOW-LUSTY

FOTO: LILL-ANN CHEPSTOW-LUSTY 1985 © LILL-ANN CHEPSTOW-LUSTY/BONO 2002

Til tross for mitt veldige format,
er det ingen som ser meg.
Hunnen ligger nemlig begravet.

På motesirkuset vekker jeg latter.
Men i motsetning til andre artister
arbeider jeg gratis og betaler for kostymet.
Jeg sminker meg gjerne, og den store sminkøsen
gjør grundig arbeid.
Verken publikum eller jeg kjenner meg igjen.
Det malte smilet mitt smiler
og salen klistrer på seg sine.
Jeg har gjort den største av alle kunster:
Jeg har trådt fram
og blitt usynlig.

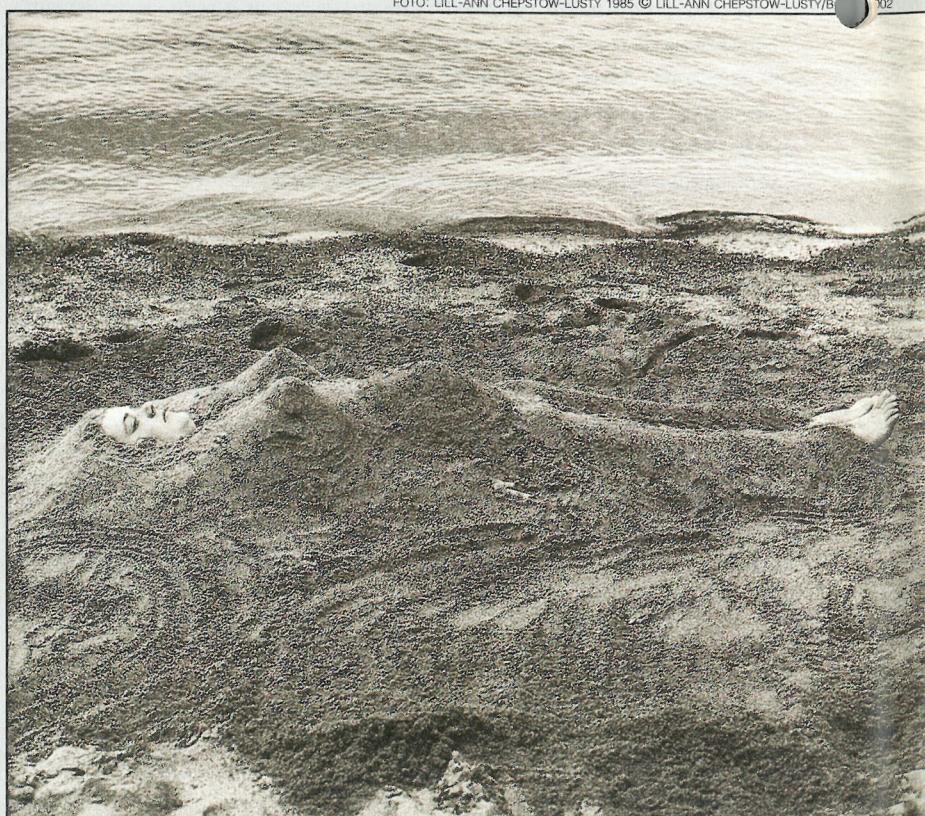

FOTO: LILL-ANN CHEPSTOW-LUSTY 1985 © LILL-ANN CHEPSTOW-LUSTY/BONO 2002

Foto: LILL-ANN CHEPSTOW-LUSTY 1985 © LILL-ANN CHEPSTOW-LUSTY/BONO 2002

Var jeg marmor,
ville jeg heller sprenges i filler
enn å bli hogd ut.

Likevel lengter jeg etter meiselen
og min egen form

Er ikke vi kvinner
til å spise opp
gjør vi det sjøl.

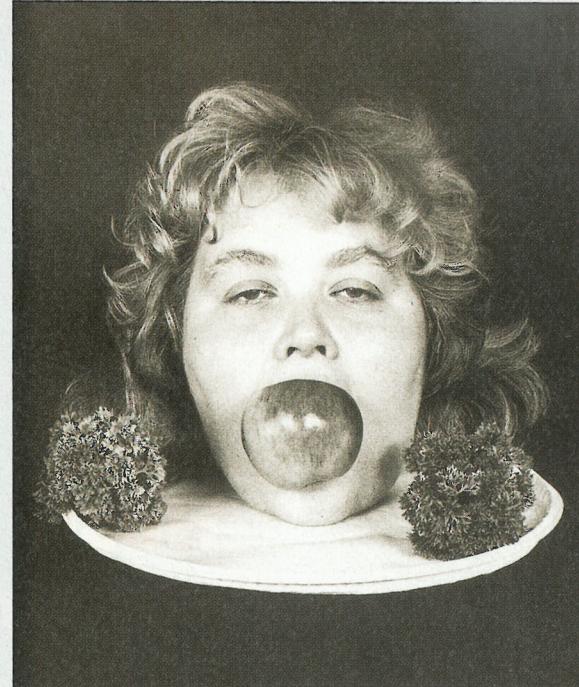

Foto: LILL-ANN CHEPSTOW-LUSTY 1985 © LILL-ANN CHEPSTOW-LUSTY/BONO 2002

FRA BOKEN KROPPENS SUG, HJERTETS SAVN, PAX FORLAG, 1985/1993